

สารบัญ

บทที่ ๑	อุทธรณ์	๑๑
๑.	หลักทั่วไปในการอุทธรณ์	๑๑
๒.	การอุทธรณ์ข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกา	๑๗
๓.	คดีที่ห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง	๒๑
๔.	ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต้องเป็นข้อที่ว่ากันมาแล้ว ในศาลชั้นต้น	๓๙
๕.	คำสั่งระหว่างพิจารณา	๔๕
๖.	การยื่นคำฟ้องอุทธรณ์	๕๗
๗.	การตรวจสอบคำฟ้องอุทธรณ์	๖๐
๘.	การขอทุเลาการบังคับ	๖๕
๙.	การอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นไม่รับอุทธรณ์	๗๑
๑๐.	วิธีปฏิบัติในการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์	๗๖
๑๑.	การส่งสำเนาอุทธรณ์	๗๙
๑๒.	คำแก้อุทธรณ์	๘๑
๑๓.	การพิจารณาคดีที่อุทธรณ์แต่เฉพาะข้อกฎหมาย	๘๓
๑๔.	การพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์	๘๕
๑๕.	การพิพากษา และผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่ง ของศาลอุทธรณ์	๙๓
๑๖.	บทบัญญัติให้นำการพิจารณาและการชี้ขาดคดี ในศาลชั้นต้นมาใช้	๙๙

บทที่ ๒	ฎีกา.....	๑๐๓
๑.	การยื่นฎีกา.....	๑๐๓
๒.	กฎหมายที่นำมาใช้บังคับในชั้นฎีกา.....	๑๐๗
๓.	คดีที่ห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง.....	๑๐๗
๔.	ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ยกชั้นอ้างในฎีกา.....	๑๑๖
๕.	การขอถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ขอคืนเงินวางศาล.....	๑๒๕
๖.	การอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกา.....	๑๒๗

ภาคผนวก

ปัญหาการอุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณา	๑๓๑
---	-----

สำหรับเพื่อการศึกษาและการอ้างอิงเท่านั้น
 For educational use and reference only